

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci navrhovatele: **V. F.**, zastoupený advokátem JUDr. Markem Křížem, Ph.D., Masarykovo náměstí 91/28, Karviná, proti odpůrkyni: **obec Horní Bludovice**, Horní Bludovice 434, zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Nezhybou, Údolní 567/33, Brno, o zrušení opatření obecné povahy č. 1/2021 – Změny č. 3 Územního plánu obce Horní Bludovice, v řízení o kasační stížnosti odpůrkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 3. 2025, čj. 76 A 2/2022-120, o návrhu odpůrkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 3. 2025, čj. 76 A 2/2022-120.
- II. Odpůrkyni **se ukládá** zaplatit České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to **ve lhůtě 3 dnů** od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Zastupitelstvo obce Horní Bludovice přijalo dne 14. 4. 2021 změnu č. 3 Územního plánu obce Horní Bludovice. Toto opatření obecné povahy nabylo účinnosti dne 19. 5. 2021. Změnou došlo mimo jiné k novému zařazení pozemků (plocha P1) ve vlastnictví navrhovatele do plochy s funkčním využitím občanské vybavení (OV). Původní využití bylo plocha smíšená výrobní (VS). Navrhovatel chtěl dotyčné pozemky využít ke stavbě výrobní haly pro svou společnost VINAMET CZ s. r. o. Změnou územního plánu byl tento záměr znemožněn.

[2] Navrhovatel podal ke krajskému soudu návrh, jímž se domáhal, aby krajský soud zrušil změnu územního plánu v části týkající se plochy P1. Krajský soud návrhu vyhověl a rozsudkem označeným v záhlaví zrušil změnu územního plánu v požadovaném rozsahu.

[3] Odpůrkyně (stěžovatelka) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, s níž spojila návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu uvedla, že změna funkčního využití plochy P1 měla předejít možným negativním vlivům výroby na

obytné plochy v blízkém okolí. V obci je citelná potřeba některých zařízení občanského vybavení. V důsledku zrušení změny územního plánu v dotčené části krajským soudem došlo k obnovení předchozí územně plánovací dokumentace, tedy i předchozího funkčního využití plochy P1 jako plochy pro výrobu.

[4] Stavební úřad v současnosti vede řízení o umístění stavby nazvané „*Novostavby výrobního, skladovacího a administrativního závodu firmy VINAMET*“ zahájené dne 19. 9. 2018. Tato stavba má být umístěna právě v ploše P1. Územní řízení se nachází v závěrečné fázi před vydáním rozhodnutí. To by tedy mohlo být vydáno dříve, než bude rozhodnuto o kasační stížnosti. Stěžovatelce tak reálně hrozí, že bude v ploše P1 umístěna stavba společnosti VINAMET, i přestože měla tato plocha sloužit pro občanské vybavení. Popsaná újma je pro stěžovatelku nepoměrně větší, než jaká může vzniknout navrhovateli či jiným osobám. V případě pravomocného umístění záměru se stane jakákoliv snaha stěžovatelky o znovupřijetí zrušené části změny územního plánu bezpředmětnou. Tím bude zmařena její snaha zajistit dostatečné plochy občanského vybavení veřejné infrastruktury.

[5] Stěžovatelka uvedla, že přiznání odkladného účinku se na straně navrhovatele projeví pouze tím, že se o nějakou dobu oddálí okamžik rozhodnutí stavebního úřadu. Současně dodala, že společnost navrhovatele podala žádost o umístění stavby sedm let poté, co územní plán obce umožnil využít dotčenou plochu pro výrobu. Další dva roky navrhovatel shromažďoval potřebné podklady. Navrhovatel si tedy „*dával na čas*“ s využitím plochy P1. Další posečkání spojené s přiznáním odkladného účinku lze považovat za zanedbatelné.

[6] Navrhovatel ve vyjádření potvrdil, že činí všechny právní kroky k tomu, aby bylo vydáno územní rozhodnutí ke stavbě záměru, jenž je v souladu s platným územním plánem. Napadená změna územního plánu nebyla přijata zákonným způsobem, jak potvrdil krajský soud a před ním i krajský úřad. Územní řízení je v současnosti přerušeno. S ohledem na složitost územního řízení je vyloučeno, aby bylo ve věci rozhodnuto ihned po rozhodnutí o pokračování v řízení. Stěžovatelka měla podle navrhovatele dostatek času, aby odstranila nezákonnosti změny územního plánu. To neučinila. Navrhovateli je známo, že rada obce rozhodla dne 1. 4. 2025 o pořízení další stavební uzávěry v ploše P1.

[7] Dále navrhovatel uvedl, že protahování územního řízení bylo zapříčiněno defenzivním přístupem stěžovatelky. Stěžovatelka se svým nátlakem na pořizovatele územního plánu dopustila hrubého porušení pravidel pro přijetí (změny) územního plánu. Navrhovatel je přesvědčen, že odkladný účinek nelze kasační stížnosti přiznat.

[8] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. **Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje současné splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem.**

[9] Nutno podotknout, že § 73 s. ř. s. upravuje rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku u žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. V řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části tento návrh uplatnit nelze, neboť v soudním řádu správním schází zákonný podklad pro jeho použití (srov. usnesení NSS ze dne 6. 10. 2010, čj. 9 Ao 4/2010-20). Judikatura NSS však dovodila, že v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho

pokračování

části takovýto zákonný podklad představuje citovaný § 107 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 29. 3. 2016, čj. 4 As 217/2015-182, č. 3415/2016 Sb. NSS, body 40-53).

[10] NSS dospěl k závěru, že v nyní posuzované věci jsou splněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[11] Ve vztahu k návrhům na přiznání odkladného účinku podávaným žalovaným správním orgánem (v nyní posuzované věci odpůrkyní jako stěžovatelkou) judikatura NSS vychází z toho, že úkolem žalovaného správního orgánu je v soudním řízení hájit zákonnost jím vydaného správního rozhodnutí (v nyní souzené věci zákonnost vydaného opatření obecné povahy) a veřejný zájem s ním související (usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS, nebo ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 26 a násl.). V zájmu zachování zásady rovnosti v řízení před soudem proto nelze žalovanému či odpůrci (jako stěžovateli) odeprít právo domáhat se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve vztahu k jím hájeným veřejným zájmům. Půjde však o případy výjimečné, *„kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem“* (usnesení rozšířeného senátu čj. 10 Ads 99/2014-58, bod 27).

[12] NSS posoudil návrh stěžovatelky ve smyslu uvedených východisek a shledal, že na straně stěžovatelky existuje důležitý veřejný zájem, jehož ohrožení představuje nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám.

[13] Stěžovatelka odůvodnila svůj návrh především tím, že po vydání napadeného rozsudku bezprostředně hrozí, že stavební úřad vydá územní rozhodnutí, na jehož základě bude moct navrhovatel zahájit stavbu výrobní haly zamýšlenou právě v ploše P1. Popsaný stavební záměr není hypotetický, neboť územní řízení je ve své závěrečné fázi. Stěžovatelka vysvětlila, že plocha P1 měla podle 3. změny územního plánu sloužit zařízením občanské vybavenosti, která jsou v obci citelně potřebná. Jedná se zejména o mateřskou a základní školu, bydlení pro seniory, komunitní centrum apod. V platném územním plánu nejsou pro tato zařízení jiné vhodné plochy. Ze spisu je zjevné, že se stěžovatelka od počátku územního řízení soustavně bránila proti stavbě výrobní haly (opatřením o stavební uzávěře, návrhem na předběžné opatření apod.).

[14] NSS uvádí, že ani případná budoucí změna podoby územně plánovací dokumentace, která by v řešených plochách opětovně vyloučila stavbu výrobní haly, by nepůsobila zpětně. Pokud by navrhovatel již disponoval pravomocným územním rozhodnutím, byl by proti případným pozdějším změnám územního plánu chráněn i v navazujících stavebních řízeních (viz rozsudky NSS ze dne 10. 8. 2023, čj. 9 As 105/2023-41, bod 19, a ze dne 12. 9. 2012, čj. 1 As 107/2012-139, č. 2742/2013 Sb. NSS, body 30 až 32).

[15] Jestliže by tedy NSS nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek a následně zrušil napadený rozsudek krajského soudu (v důsledku čehož by plocha P1 ve vztahu k pozemkům navrhovatele opět přestala být plochou smíšenou výrobní), jednalo by se z pohledu stěžovatelky a jí hájeného veřejného zájmu na ochraně dotčené plochy o hrozbu nevratné změny v území. Taková újma je podle NSS nepochybně větší než újma hrozící navrhovateli, která spočívá v relativně nedlouhém časovém posunu realizace jeho stavebního záměru na

pozemcích dotčených změnou územního plánu (srov. usnesení NSS ze dne 18. 1. 2024, čj. 6 As 359/2023-27, bod 12, či ze dne 19. 1. 2016, čj. 8 As 152/2015-64, bod 27). NSS tak má za splněnou první podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[16] Z hlediska druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku pak NSS neshledal, že by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s jiným důležitým veřejným zájmem, který by měl v dané věci převážet.

[17] NSS proto podanému návrhu vyhověl a kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Učinil tak ve vztahu k napadenému rozsudku krajského soudu, v důsledku čehož dochází až do právní moci rozhodnutí o kasační stížnosti k plné sistaci účinků napadeného rozsudku krajského soudu. Tímto usnesením NSS nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

[18] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku 1 000 Kč. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Poplatková povinnost v daném případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. NSS proto výrokem II vyzval stěžovatelku ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

K výroku II: Soudní poplatek lze zaplatit bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1100410925**.

V Brně dne 19. června 2025

Ondřej Mrákota
předseda senátu